

**Mandatnotits
for
ILOs 95. Arbejdskonference**

Genève

2006

Instruktion for den danske regeringsdelegation

Indhold

1. INDLEDNING.

2. REGERINGSINSTRUKS VEDRØRENDE KONFERENCENS EMNER.

Konferencens tekniske emner:

- a. Sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen.
- b. Arbejdsforholdet.
- c. ILOs rolle i teknisk samarbejde.

Øvrige emner:

- d. Finansielle og administrative spørgsmål.
- e. Applikationskomitéen.
- f. Generaldirektørens rapport.
- g. Den globale rapport om børnearbejde.

3. POLITISKE LANDESPØRSMÅL SOM FORVENTES BEHANDLET PÅ KONFERENCEN.

- a. Burma.
- b. De besatte palæstinensiske områder.
- c. Andre lande.

4. BAGGRUND.

- a. Den Internationale Arbejdsorganisation.
- b. ILOs mandat.
- c. ILO-konventioner og henstillinger.
- d. Danmark og ILO, ratificerede konventioner og henstillinger.
- e. Dansk programsamarbejde med ILO.

5. DELEGATIONEN.

- a. Regeringsdelegation.
- b. Arbejdstagerdelegation.
- c. Arbejdsgiverdelegation.
- d. Folketingsmedlemmer.

Bilag 1 ILO-organisationsdiagram

Bilag 2 Oversigt over dansk personale i ILO

Bilag 3 ILOs strategiske mål

Bilag 4 Omtalen af Danmark i Ekspertkomitéens rapport

Bilag 5 Beskæftigelsesministerens brev til ILOs generaldirektør vedr. Burma

Bilag 6 Rapporteringsoversigt for danske rapporter til ILO

1. INDLEDNING.

Mandatnotitsen er udarbejdet til brug for regeringens delegation ved Den 95¹. Internationale Arbejdskonference, som afholdes den 31. maj til den 16. juni 2006 i Genève. Mandatnotitsen dækker de emner, der på forhånd er sat på Konferencens dagsorden. Eventuelle yderligere emner eller spørgsmål vil blive koordineret i Genève.

Dagsordenen for ILOs Internationale Arbejdskonference indeholder altid tre tekniske emner, der skifter fra år til år. I visse tilfælde er der tale om 2. behandlinger af emner, der har været behandlet på tidligere konferencer. Udover de tre tekniske emner, er der en række faste punkter på dagsordenen, f.eks. den såkaldte Applikationskomité.

2. REGERINGSINSTRUKS VEDRØRENDE KONFERENCENS EMNER.

Konferencens tekniske emner:

a. Sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen (udvikling af nyt instrument til fremme af indsatsen på området) – 2. behandling.

På den 91. Internationale Arbejdskonference i Geneve 2003 forsøgte ILO sig for første gang med en såkaldt ”integreret tilgang” (integrated approach) til de globale arbejdsmiljøproblemer. Det blev blandt andet konkluderet, at der skulle udvikles et nyt instrument i form af et såkaldt ”promotional framework”, der skulle sikre en national prioritering af arbejdsmiljøet og en politisk vilje til udvikling af nationale strategier for forbedring af arbejdsmiljøet. På baggrund af et spørgeskema fra ILO i 2004, forelå der ved Arbejdskonferencen i 2005 et udkast til instrument, der tjente som platform for diskussionen.

På konferencen i 2005 blev der taget stilling til, hvilken form det nye instrument til fremme af indsatsen vedrørende sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen skulle have. Et flertal bestående af regeringsrepræsentanter fra EU-landene og Afrika og arbejdstagersiden stemte for en konvention suppleret med en henstilling. På komitemøderne udtalte EU-landene i stort omfang sig under ét. Baggrunden for den store enighed blandt EU-landenes regeringsrepræsentanter skyldes især enighed om, at ILO's forslag var dækket af EU's rammedirektiv om arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet kombineret med EU's arbejdsmiljøstrategi 2002-2006.

Formålet med konventionen er, at medlemslandene skal iværksætte tiltag for progressivt at sikre et mere sikkert og sundt arbejdsmiljø ved hjælp af nationale arbejdsmiljøprogrammer, som skal udarbejdes sammen med arbejdsmarkedets parter på baggrund af analyser. Programmerne skal promovere udviklingen af en national forebyggelseskultur vedrørende sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen og skal indeholde mål og indikatorer for fremskridt: Programmerne skal offentliggøres samt så vidt muligt godkendes og iværksættes af de øverste nationale myndigheder.

Medlemslandet skal, sammen med arbejdsmarkedets parter, etablere, vedligeholde og løbende udvikle et nationalt system for sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen. Systemet skal indeholde en retlig regulering for sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen. Der skal endvidere

---

¹ Sidste år, i 2005, havde Arbejdskonferencen nr. 93. Dette års Arbejdskonference har nr. 95, fordi der i mellemtiden - i februar 2006 - blev afholdt en særlig Søfartskonference i ILO, som fik nr. 94.

være en ansvarlig myndighed for området og mekanismer, der sikrer overensstemmelse med de nationale regler, herunder et inspektionssystem.

Ifølge henstillingen kan medlemsstaterne udvide konsultationen til andre end arbejdsmarkedets parter. Programmerne skal, hvor det er passende, knyttes sammen med andre nationale programmer og planer. Endvidere skal medlemslandene promovere arbejdsmiljøledelsessystemer baseret på ILO's retningslinier herom.

Arbejdstagersiden udtrykte på konferencen et stort ønske om, at de enkelte artikler i udkastet fik et mere materielt arbejdsmiljømæssigt indhold. Arbejdsgiversiden udtrykte på konferencen den holdning, at udkastet skulle bibeholdes i den rammepregede, promoverende form. De fleste af regeringsrepræsentanterne, herunder regeringsrepræsentanterne fra EU, var enige med arbejdsgiversidens synspunkter.

Til brug for den 95. Arbejdskonference i 2006 foreligger rapport IV(1) fra august 2005, som indeholder forslag til konvention og henstilling. Den danske regering støttede i 2005, at det blev indarbejdet i konventionen, at den skal fremme ratifikationen af relevante konventioner. Regeringen støttede endvidere, at bilaget til henstillingen også blev bilag til konventionen

I foråret 2006 udsendte ILO rapport IV (2B), som skal danne udgangspunkt for forhandlingerne på ILO konferencen 2006. ILO har taget højde for ganske få bemærkninger fra medlemslandene og arbejdsmarkedets parter. Det nye udkast har således bl.a. i konventionens præambel, foruden at henvise i konvention 155 og henstilling 164 tillige henvist til andre ILO instrumenter, der er relevante for at fremme indsatsen på arbejdsmiljøområdet. ILO har derved delvist imødekommet ønsket om henvisning til andre ILO konventioner mv. I de nye udkast til hhv. konvention og henstilling er der flere steder tilføjet inddragelse af arbejdsmarkedets parter samt trepartsarbejdet.

Den danske arbejdstagerside (LO og FTF) har oplyst, at man endnu ikke endeligt har fastlagt sin endelige stillingtagen til en evt. konvention. Det er fortsat LO og FTF's opfattelse, at den endelige konvention i højere grad må præcisere en række forhold blandt andet vedrørende lønmodtagernes rettigheder samt arbejdsgivernes og regeringernes ansvar mv.

DA har oplyst, at man i det væsentlige kan støtte den danske regerings bemærkninger til ILO rapport IV (1). DA opfordrer til en fortsat tæt koordinering i EU, og der bør arbejdes for et resultat, der følger linien fra konferencen i 2005. DA finder det vigtigt, at der ved den endelige stillingtagen bliver enighed blandt EU landene.

Dansk holdning

Danmark kan støtte de nye udkast til henholdsvis konvention og henstilling.

Danmark kan stadig tilslutte sig den brede enighed i EU-kredsen om at vælge et juridisk bindende ILO-instrument, når det drejer sig om at sikre, at medlemslandene foretager de nødvendige tiltag for at fremme - og dermed sikre - et sikkert og sundt arbejdsmiljø. På grund af globaliseringen vælger flere og flere virksomheder at etablere en produktion i lande, hvor der ikke er udbyggede arbejdsmiljøregler og/eller arbejdstilsyn til at påse overholdelsen af disse

regler. Af hensyn til de ansatte i disse lande, som udsættes for et dårligt arbejdsmiljø, samt af hensyn til behovet for en fair konkurrence, og hermed den danske beskæftigelse, er det vigtigt, at der etableres et retsgrundlag, som internationalt pålægger landene at etablere arbejdstilsyn samt indføre en forebyggelseskultur.

Det vurderes, at Danmark allerede for nuværende kan opfylde kravene i det seneste udkast til konvention. Danmark kan ligeledes støtte det seneste udkast til henstilling.

Danmark vil arbejde for en stadig tæt koordinering med de øvrige EU lande i relation vedtagelse af konventionen og henstillingen.

Danmark kan i øvrigt støtte tiltag, der sigter mod at fremme ratifikation af eksisterende ILO arbejdsmiljøinstrumenter.

Grækenland har under et EU-koordinationsmøde i Bruxelles den 24. april foreslået, at der i udkastet til konvention om rammerne for fremme af indsatsen for sikkerheden og sundheden på arbejdspladsen indføres en bestemmelse om mulighed for fritagelse af søfarts- og/eller fiskeriområderne. Søfartsstyrelsen har i denne anledning oplyst, at man fra dansk side ikke kan støtte det græske ændringsforslag om indførelse af en fritagelsesregel for de 2 områder. Søfartsstyrelsen har i denne forbindelse lagt vægt på ønsket om at fremme internationaliseringen af bl.a. arbejdsmiljøreguleringen, hvor støtte til det græske forslag om at kunne undtage søfart og/eller fiskeri vil kunne så tvivl om Danmarks vilje til at udvikle og gennemføre forebyggelsesrettede aktiviteter indenfor søfart og fiskeri.

b. Arbejdsforholdet (udkast til rekommandation).

ILOs Styrelsesråd besluttede i marts 2004, at ”arbejdsforholdet” (The employment relationship) skal diskuteres (as a single-discussion) på Arbejdskonferencen i 2006 med henblik på vedtagelse af en rekommandation om emnet. ILO har længe haft et ønske om et instrument til regulering af arbejdsforholdet.

I 2003 (91. Arbejdskonference) havde ILO en generel diskussion af emnet ”Rækkevidden af arbejdsforholdet”. Diskussionen i 2003 var en udløber af diskussioner på arbejdskonferencerne i 1997 og 1998, hvor det ikke lykkedes at nå til enighed om en konvention om ”Kontraktarbejde”.

Diskussionen i 2003 endte med et kompromis, hvorefter ILO blandt andet blev opfordret til at udvide sin vidensbase og fremme ”good practice”, samt at vejlede og assistere medlemsstaterne omkring rækkevidden af arbejdsforholdet. De tre parter i komitéen fandt endvidere, at en rekommandation, der fokuserer på det skjulte arbejdsforhold, ville være passende. En sådan rekommandation skulle give vejledning til medlemsstaterne, være fleksibel og ikke gribe ind i ægte kontraktsforhold, samt fremme kollektive forhandlinger og social dialog.

I præamblen fremhæver ILO vigtigheden af, at arbejdsforholdet er beskrevet i både nationale og internationale arbejdsstandarder. ILO peger på, at usikkerheden om eksistensen af et arbejdsforhold bør være genstand for medlemsstaternes indsats med henblik på at sikre en

effektiv beskyttelse af lønmodtagerne. Der henvises bl.a. til de vanskeligheder, som de skjulte ("disguised") arbejdsforhold skaber. Der henvises endvidere til uhensigtsmæssigheder og begrænsninger i lovgivningen, der vanskeliggør en afgørelse af, hvorvidt der er tale om et arbejdsforhold eller ej, og hvilke rettigheder og pligter parterne har. Her nævnes også det arbejdsforhold, hvor der udføres arbejde for en tredjepart. ILO konstaterer, at vanskelighederne er blevet hyppigere i takt med de betydelige forandringer, som foregår på arbejdsmarkedet i dag.

Ifølge rekommandationen bør medlemslandene have en national politik for beskyttelse af lønmodtagere i et arbejdsforhold, der er udarbejdet i samarbejde med arbejdsmarkedets parter. Den nationale politik bør mindst indeholde en vejledning i et arbejdsforhold, forskellen mellem ansatte og self-employed persons, bekæmpelse af skjulte (disguised) ansættelsesforhold, hvem der er arbejdsgiver og hvilke rettigheder lønmodtageren har i forbindelse med udførelse af arbejde for en tredjepart, sikring af effektive og hurtige procedurer til at løse konflikter samt sikring af effektiv gennemførelse af love og regulering vedr. ansættelsesforhold.

Rekommandationen anviser en række nærmere beskrevne faktorer, der skal anvendes til konstatering af, om der er tale om et arbejdsforhold, f.eks. facts om arbejdet, lønmodtagerens betaling, det kontraktmæssige grundlag for forholdet eller mangel på samme.

Det er et gennemgående træk i forslaget til rekommandation, at der bygges på en model, hvor medlemslandene i deres lovgivning skal sikre, at det hurtigt og nemt skal kunne afgøres, hvorvidt der er tale om et arbejdsforhold, herunder hvem der er parter, og om det er ansat eller en "self employed" person, samt hvilke pligter og rettigheder disse har. For at sikre en vis fleksibilitet bør medlemsstaterne ifølge rekommandationen tillade en bred vifte af muligheder for at etablere et arbejdsforhold og samtidig fastsætte nogle procedurer for forudgående konsultationer med arbejdsmarkedets parter. Der bør også nedsættes tribunals, der hurtigt og effektivt kan afgøre konflikter i forbindelse med arbejdsforhold.

Fra dansk side skal man efter DA's vurdering behandle emnet med stor varsomhed også for så vidt angår en henstilling. DA frygter, at diskussionen bl.a. via bistand fra ILO's sekretariat på konferencen vil føre ind i en blindgyde og i værste fald ende med et instrument, som vil være skadeligt for det danske arbejdsmarked og med et instrument, som har meget få chancer for at blive ratificeret udover af meget få lande (til illustration er f.eks. konventionen om hjemmearbejde fra 1996 hidtil kun ratificeret af fire lande).

LO har givet udtryk for, at man finder den foreslåede rekommandation præcis, og at man ikke ønsker mere fleksibilitet i teksten.

Dansk holdning

Danmark kan som udgangspunkt tilslutte sig det foreslåede valg af et ikke-bindende ILO-instrument (rekommandation). Det er regeringens generelle holdning, at der ikke er behov for yderligere internationale forpligtelser på det ansættelsesretlige område. Dette synspunkt blev ligeledes gjort gældende fra dansk side i forbindelse med den generelle diskussion af temaet på ILO konferencen i 2003.

Regeringen lægger stor vægt på, at et sådant nyt instrument sikrer fleksibilitet og tager højde for de forskellige forhold, der gør sig gældende i de forskellige medlemslande og økonomiske sektorer. Det vurderes, at den foreslåede tekst ikke fuldt ud sikrer en sådan grad af fleksibilitet, samt at teksten i for ringe grad bygger videre på de konklusioner, som blev truffet på konferencen i 2003.

Regeringen savner således formuleringer i teksten, der afspejler beslutningen i 2003, nemlig at en rekommandation, der fokuserer på det skjulte arbejdsforhold ("disguised employment relationship"), ville være passende. Dette hovedformål nævnes alene som 1 ud af 5 formål i afsnit I, nr. 3. Regeringen finder ikke, at de 4 andre formål i afsnit I, nr. 3 er omfattet af beslutningen i 2003. Det er vanskeligt at se sammenhængen mellem hovedformålet og de foranstaltninger, der nævnes i afsnit II, hvor der fokuseres på at fastsætte en lang række krav til medlemslandene med henblik på afgørelse af, hvornår der normalt foreligger et arbejdsforhold. Der er med andre ord ikke tilstrækkelig fokus på det skjulte arbejdsforhold.

Efter regeringens opfattelse tager forslaget heller ikke højde for, at der i en lang række medlemslande allerede er eksisterende arbejdsmarkedsmodeller, hvorefter lønmodtagernes rettigheder generelt er beskyttet. Der er således fx i dansk ret opstillet en række kriterier til afklaring af, hvornår en person er lønmodtager eller selvstændig. Regeringen finder, at definitionen, af hvornår en person er lønmodtager, fortsat skal fastsættes nationalt.

Regeringen finder ikke, at forslaget skal omhandle det såkaldte trekantsforhold, herunder vikarbureauarbejde. Dette emne er behandlet i ILO-konvention nr. 181 (Private Employment Agencies Convention).

På det danske arbejdsmarked overlades det traditionelt til arbejdsmarkedets parter (faglige organisationer) at sikre kontrollen af løn- og arbejdsvilkår mv. Regeringen finder det derfor ikke hensigtsmæssigt, at der i forbindelse med en rekommandation om arbejdsforholdet anbefales særlige konfliktløsnings- og kontrolmekanismer.

c. ILOs rolle i teknisk samarbejde (generel diskussion).

ILO rapport VI til brug for den 95. Internationale Arbejdskonference gennemgår udviklingen i det tekniske samarbejde siden den seneste rapport i 1999.

I 2002 besluttede Styrelsesrådet, at der var behov for at gennemgå ILOs tekniske samarbejde, herunder især problemstillingen vedrørende decentralisering, dvs. at flytte aktiviteter væk fra hovedkontoret og ud til landene. Også en styrkelse af brugen af inter-regionale projekter samt at retten til anstændigt arbejde (decent work) skønnedes at burde gøres til en mere integreret del af ILOs tekniske samarbejde.

Den gennemgående tendens i teknisk samarbejde har været at tilbyde teknisk bistand til fremme af internationale arbejdsstandarder og rettighedsbaserede aktiviteter – også fremmet under det Sociale Topmøde i København i 1995, hvor der blev opfordret til at ratificere ILO-standarder om "fundamental human rights and conditions of work".

Bekæmpelse af børnearbejde, vedtaget i 1992, er langt det største af ILOs programmer indenfor teknisk samarbejde. Det næststørste promoverer de fire principper fra 1998-deklarationen: fagforeningsfrihed og retten til overenskomstforhandlinger, udryddelse af slavearbejde, udryddelse af børnearbejde og afskaffelse af diskrimination på arbejdspladsen.

Den danske arbejdsgiverside lægger vægt på, at det tekniske samarbejde er efterspørgselsdrevet, og at samarbejdet fungerer som et målrettet værktøj til oversættelse af store "politiske beslutninger" i ILO på centrale arbejdsfelter, som løbende drøftes på de årlige konferencer. Arbejdsgiversiden finder det endvidere vigtigt, at der afsættes passende midler til kapacitetsopbygning af arbejdsgiverorganisationer i konfliktområder, i U-lande og i regioner, som er under omlægning i retning af markedsøkonomi.

Den danske arbejdstagerside har siden 1960'erne støttet ILOs rådgivnings- og bistandsvirksomhed. ILOs decent work-program modtages positivt både i forhold til projekter og som grundlag for formulering af udviklingspolitiske målsætninger. LO vil i Komitéen støtte social dialog-projekter, hvor arbejdsmarkedets parter kan medvirke som rådgivere og ved gennemførelsen af egne projekter. Endelig bemærker arbejdstagersiden, at regeringens nedskæringer i støtten til ACTRAV svækker ILOs muligheder for at styrke trepartssamarbejdet og social dialog i de lande, der har størst brug for ekstern bistand.

Dansk holdning

Danmark reviderede i juli 2002 programsamarbejdsaftalen med ILO. Den aftale fastlægger den overordnede ramme for samarbejdet mellem Danmark og ILO. Den støtter til fulde ILOs mandat og overordnede målsætning om anstændigt arbejde.

Regeringen besluttede fra og med 2004 at reducere det danske bidrag til ILO og indstille støtten til arbejdstager- og arbejdsgiveraktiviteterne. Grunden hertil var regeringens ønske om en yderligere fokusering og effektivisering af bistandsindsatsen på det multilaterale område.

I den sammenhæng var det vurderingen, at ILO på en række områder ikke havde haft tilstrækkelig gennemslagskraft på landeniveau. På grundlag heraf aftalte Danmark og ILO i maj 2004, hvorledes samarbejdet i perioden 2004-2005 skulle finansieres og prioriteres inden for en samlet ramme på 40 mio. kr. I den forbindelse blev støtten fokuseret på bekæmpelse af børnearbejde og støtte til oprindelige folk, samt indarbejdelse af beskæftigelseshensyn i de nationale fattigdomsstrategier. Med de nuværende prioritetsområder fokuseres der på de fattigste og mest udsatte befolkningsgrupper i udviklingslandene. Det er samtidig indsatsområder, hvor ILO har haft mest gennemslagskraft både i de nationale udviklingsprocesser og i forhold til den internationale udviklingsdagsorden.

Øvrige emner:

d. Finansielle og administrative spørgsmål.

ILOs budget og program er 2-årigt. Det seneste budget og program for 2006-2007 blev vedtaget på den 93. Internationale Arbejdskonference i 2005. Til årets konference foreligger der (i rapport II) derfor blot informationer om bidragsniveauer, etc. for 2006-07 samt oplysninger

om finansiel revision af budgettet for 2004-05. Det fremgår i øvrigt af rapport II, at Danmarks faste medlemsbidrag udgør 0,719 % af ILOs budget for 2007.

På baggrund af ILOs generaldirektørs forslag til program og budget for 2006-07, vedtog Konferencen i 2005 budgettet på 594.310.000 US\$ (=742.887.500 CHF). Budgettet indebar en realstigning på 1%, hvilket bl.a. USA og Storbritannien var imod under forhandlingerne i Finanskomiteén i 2005. På de nordiske landes vegne holdt Norge under forhandlingerne i 2005 et indlæg til støtte for det generelle synspunkt i industrilandenes regeringsgruppe om tilbageholdenhed i udgiftsudviklingen. De nordiske lande accepterede budgetforslaget, men fastholdt, at stigningen i realbudgettet ikke måtte danne præcedens.

Det vedtagne program og budget er centreret omkring 4 strategiske mål (se nærmere i bilag 3):

- Social dialog (ca. 41,5 mio. US\$).
- Social beskyttelse (ca. 26,5 mio. US\$).
- Beskæftigelse (ca. 37,2 mio. US\$).
- Normskabelse om fundamentale principper og rettigheder (ca. 28,3 mio. US\$).

Derudover er der på budgettet afsat midler til en række tværgående programmer, de regionale indsatser samt generel administration, sikkerhed og drift af hovedorganerne.

Begrænsning af generaldirektørens mandatperiode (se i øvrigt pkt. 4a nedenfor)

ILOs generaldirektør, Juan Somavia skal genvælges for en tredje periode i marts 2008. ILO er den eneste FN-organisation, hvor der ingen tidsbegrænsning er på stillingen som generaldirektør, og i princippet kan generaldirektøren genvælges gang på gang

Som bekendt har Danmark siden det danske EU-formandskab i 2002 arbejdet på at få begrænset generaldirektørens mandatperiode. På CONUN-møde den 25. april 2005 og på en efterfølgende EU-koordination i Genève tog Danmark initiativet til at få en fornyet dialog i gang omkring mulige løsningsforslag til en begrænsning af generaldirektørens mandat.

Danmarks holdning er den samme som EU's. ILO bør, trods modstand fra den siddende generaldirektør og de latin-amerikanske lande, i lighed med andre FN-organisationer foretage en principiel beslutning om at få fastsat en begrænsning af generaldirektørens mandatperiode.

e. Applikationskomitéen.

Som et fast punkt på Konferencens dagsorden samles Applikationskomitéen hvert år for at gennemgå de modtagne rapporter fra medlemslandene om ratifikation af ILO-konventioner. Komiteén henholder sig i sit arbejde bl.a. til Ekspertkomitéens rapport om medlemslandenes ratifikationer (se nærmere om danske sager i dette års rapport nedenfor i bilag 4). Applikationskomitéen behandler hvert år ca. 25 individuelle sager på landeniveau. Udvælgelse af sagerne sker i en særlig underkomité uformelt ud fra sagernes alvor samt en vis geografisk fordeling.

Danmarks holdning og eventuelle kommentarer i de enkelte individuelle sager afklares, når udvælgelsen er gennemført samt løbende på grundlag af drøftelser med EU-landene og i kredsen af nordiske medlemslande.

f. Generaldirektørens rapport.

Generaldirektørens rapport med titlen ”ILO programme implementation 2004-05” rapporterer om resultaterne opnået ved at iværksætte Decent Work Agendaen i forhold til programmets indikatorer og mål, som blev vedtaget af Styrelsesrådet med et budget på 529.590.000 US\$².

Rapporten illustrerer, hvordan ILOs værdier og principper, som angivet i Decent Work Agendaen, har givet praktisk betydning for folk, arbejdstagere, familier og entreprenører i lokale og nationale foreninger samt regionale og globale samfund.

I 2004-05 konsoliderede ILO sit arbejde omkring de fire strategiske dimensioner for anstændigt arbejde:

- Fremme og realisere standarder, fundamentale principper og rettigheder på arbejdet. To tredjedele af medlemslandene (116 ud af 178 medlemslande) har nu ratificeret alle otte fundamentale konventioner, og 147 medlemslande har ratificeret mindst en konvention i hver af de fire kategorier for fundamentale principper og rettigheder.
- Skabe større muligheder for kvinder og mænd til at sikre anstændig beskæftigelse og indkomst. Beskæftigelse og iværksættermentalitet har været en af hoved-prioriteterne ved den Internationale Arbejdskonference og i medlemsstaterne.
- Forbedre dækningen og effektiviteten af den almene sociale beskyttelse. Et betragteligt antal lande brugte ILO's råd og samarbejde til at udvide dækningen. Det skete enten ved at reformere eksisterende sociale sikkerhedssystemer eller ved at skabe nye hovedsageligt samfundsbaseede (community-based) ordninger.
- Styrke trepartssamarbejdet og den sociale dialog. ILO har ydet stor støtte til arbejdstageres og arbejdsgiveres organisationer, hvoraf mange tog nye initiativer til at udvide deres medlemskab.

Decent work er nu anerkendt som udgangspunkt for sammenhængende og brugbare lokale, nationale og globale politikker. Decent Work Country Programmes (DWCPs) er blevet indført som en ny dimension i planlægningsprocessen.

ILO var i 2004-05 aktiv ved et antal større konferencer i alle regioner, der udpegede decent work som den bedste retningslinie for målsætninger vedrørende den omfattende ambition for et bedre liv.

Ligestilling mellem kønnene og opmærksomhed om kønsproblematikken er blevet en mere og mere utvetydig del af ILO's tekniske indgreb.

Der er blevet taget en række foranstaltninger igennem den to-årige periode for at styrke den interne ledelsesproces. Resultatbaseede ledelsesteknikker blev brugt til at give ledelsesorganer mere detaljeret og gennemskuelig information.

---

² Se rapportens side xi.

Programmet og budgetplanlægningen for 2006-2007 er blevet realiseret gennem udviklingen og implementeringen af et nyt Integrated Resource Information System (IRIS) og ved at bruge DWCP-fremgangsmåden til at fremme en mere effektiv national dialog og langtids-ressourcemosobilisering.

g. Den globale rapport om børnearbejde.

ILOs bestræbelser for at bekæmpe de værste former for børnearbejde ser nu ud til at have båret frugt. ILO meddelte den 4. maj 2006 via hovedkontoret i Genève, at der er gode muligheder for at få udryddet de værste former for børnearbejde inden for de næste 10 år. Overskriften på dette års rapport er således også ”*The end of child labour – within reach*”.

Det normative arbejde med at få inddraget og bevidstgjort regeringerne i de berørte lande i forhold til indførelse af lovmæssige tiltag til bekæmpelse af børnearbejde har vist sig som den rigtige indgangsvinkel.

Det Sociale Topmøde i København i 1995 udmøntede i en erklæring om, at alle lande skal følge konventionen om bekæmpelse af børnearbejde – som et ILOs fire fundamentale principper. Konvention 182, bekæmpelse af de værste former for børnearbejde blev vedtaget i 1999 og betragtes som en af ILOs helt store succeser med 158 ratifikationer.

De positive resultater skyldes efter ILOs vurdering til dels en høj grad af politisk vilje kombineret med ILOs unikke trepartsstruktur, som har forstået at nå ud bredt via parlamentarikere, NGO'er, lokale myndigheder, forbrugere og dermed påvirke den generelle samfundsholdning.

3. POLITISKE LANDESPØRGSMÅL SOM FORVENTES BEHANDLET PÅ KONFERENCEN.

a. Burma

Befolkningen i Burma er frarøvet de friheder og rettigheder, som vi tager for givet. Krænkelser af menneskerettighederne er udbredt. Politiske fængslinger, tvangsarbejde, vilkårlige arrestationer, tvangsflytning af folk, anvendelse af børnesoldater, og voldtægt udøvet af de væbnede styrker hører til dagens orden.

Den Internationale Arbejdskonference vedtog i 2000 en resolution om Burma for overtrædelse af konvention nr. 29 (forbud mod tvangsarbejde) samt manglende efterlevelse af en række henstillinger. En konsekvens af resolutionen er, at Burma sættes på Konferencens dagsorden, indtil landet opfylder sine forpligtelser.³ Resolutionen anbefalede ILOs medlemmer at gennemgå deres relationer med Burma og tage passende skridt til at sikre, at Burma ikke udnytter disse relationer til at fortsætte tvangsarbejde i landet.

Kort tid efter indledtes forhandlinger mellem Burma og ILO, og ILOs medlemmer valgte derfor at afvente situationen. Forhandlingerne førte til bl.a. udstationeringen af en ILO Liaison Officer til Burma (maj 2002) og enighed om en handlingsplan med sigte på at fjerne

---

³ Arbejdskonferencens diskussion af Burma foregår i praksis ved, at Applikationskomitéen afholder en såkaldt ”*special sitting*” om emnet på baggrund af Ekspertkomitéens rapport. Desuden rapporterer generalsekretæren jævnligt til Styrelsesrådet om udviklingen i landet.

tvangsarbejde (maj 2003). Der er siden 2001 gennemført adskillige ILO-besøg til landet, senest har generaldirektørens særlige rådgiver i foråret 2006 gennemført en rejse til landet i et forsøg på endnu engang at genskabe dialogen vedrørende forskellige muligheder for så vidt angår oprettelse af gensidigt acceptable mekanismer til fjernelse af tvangsarbejde. Dette seneste besøg, forud for Styrelsesrådsmødet i marts 2006, medførte ikke tilfredsstillende resultater hvorfor Styrelsesrådet måtte konkludere, at Burma skal sættes på dagsordenen som et særskilt punkt på den kommende Arbejdskonference. ILO anbefaler Burma at genoverveje dets position i forhold til samarbejdet med ILO frem til Arbejdskonferencen.

Dansk holdning

Målet med Danmarks Burma-politik er et fredeligt og demokratisk Burma i bæredygtig økonomisk vækst. Danmarks Burma-politik har tre hovedelementer: Danmark vil fortsætte den konsekvente linie over for militærregimet, herunder fastholde EU's sanktioner over for generalerne; styrke samarbejdet med det burmesiske folk; og arbejde sammen med de asiatiske lande – i ASEM og i FN – om at fremme en positiv udvikling i Burma.

Danmark har været aktivt involveret i formuleringen af EU's Fælles Holdning over for Burma, som omfatter målrettede sanktioner i forhold til militærregimet og en bistandsindsats baseret på reciprocitet, hvor EU reagerer proportionalt på fremskridt eller tilbageskridt. EU's Fælles Holdning blev skærpet i oktober 2004. Den Fælles Holdning blev i april 2006 forlænget med yderligere 12 måneder.

Gennem bilaterale kontakter, i FN, i EU og i EU's dialog med specielt de asiatiske lande vil Danmark fastholde Burma på den internationale dagsorden og søge en styrket dialog om landet.

Danmark har ydet betydelig støtte til fremme af menneskerettigheder og demokrati i Burma. Dels bilateralt, dels gennem Den Danske Burma Komité. En del af denne hjælp er gået til kampen imod tvangsarbejde i Burma.

Spørgsmålet om gennemførelse af anbefalingerne fra 2000-resolutionen vil blive drøftet på Konferencen. ILO står over for et dilemma: Generalerne i Rangoon har vist ringe vilje til at gøre noget effektivt for at stoppe tvangsarbejde i Burma hvilket taler for sanktioner over for regimet, men hvis sanktioner vedtages er der en reel risiko for, at generalerne stopper samarbejdet med ILO og således forhindrer de fremskridt i kampen mod tvangsarbejde, som ILOs tilstedeværelse trods alt har medført.

Den danske holdning er:

- EU bør have en fælles holdning til spørgsmålet. EU-formandskabet vil under Arbejdskonferencen koordinere EU's - og dermed Danmarks – holdninger til spørgsmålet.
- ILO må formodes at have det bedste kendskab til, hvilken strategi over for styret i Rangoon som bedst fremmer kampen mod tvangsarbejde i Burma. Organisationens synspunkter bør således tillægges betydelig vægt. Hvis ILO konkluderer, at tvangsarbejde i Burma bedst kan bekæmpes gennem sanktioner bør man fra dansk side

støtte dette synspunkt. EU bør søge at opnå bred opbakning for sin linie, specielt fra ASEAN-landene og Indien (og evt. Kina).

Danmark svarede i øvrigt i oktober 2005 – som et af de få lande – på en henvendelse fra ILOs generalsekretær om relationerne til Burma. I svaret fremgik det, at regeringen fortsat støttede resolutionen fra 2001 om at gennemgå relationerne til Burma og sikre, at man ikke direkte eller indirekte medvirkede til tvangsarbejde. Det fremgik endvidere af brevet, at regeringen havde bragt ILOs brev til parternes opmærksomhed, som støttede regeringens holdning.

b. De besatte palæstinensiske områder.

Generaldirektøren udarbejder hvert år en rapport om forholdene for arbejdstagere i de af Israel besatte områder (Gaza og Vestbredden). Baggrunden for rapporten er en resolution vedtaget af Arbejdskonferencen i 1980. En forbedring af arbejdsforholdene i områderne ses som et lille, men vigtigt skridt i retning mod fred. I skrivende stund (11. maj) er generaldirektørens rapport om forholdene for arbejdstagere i Gaza og på Vestbredden endnu ikke offentliggjort.

Indtil udbruddet af den såkaldte "Al-Aqsa-intifada" i september 2000 havde det palæstinensiske selvstyre hel eller delvis kontrol over ca. to tredjedele af Gaza samt ca. 42% af Vestbredden. Siden da er selvstyrets kontrol blevet væsentligt indskrænket på grund af israelske grænselukninger og genbesættelse af palæstinensiske områder, hvilket også har vanskeliggjort arbejdsvilkårene i Gaza og på Vestbredden. I september 2005 rømmede den israelske hær de sidste israelske bosættelser i Gaza som led i den ensidige israelske beslutning om at trække sig tilbage og overlade ansvaret for Gaza til det palæstinensiske selvstyre. Den nyudnævnte israelske regering har lagt op til yderligere israelske tilbagetrækninger fra dele af Vestbredden.

Dansk holdning

Danmark og EU støtter bestræbelserne på at bringe volden til ophør, forbedre den humanitære situation og fremme en genoptagelse af fredsforhandlingerne. Danmark støtter det palæstinensiske folks ret til selvbestemmelse, herunder oprettelsen af en geografisk sammenhængende, levedygtig og demokratisk palæstinensisk stat. Fra dansk side lægges vægt på gennemførelse af Køreplanen for Fred, lanceret under Danmarks EU-formandskab i 2002, endosseret af Mellemost-Kvartetten (USA, EU, FN og Rusland) og efterfølgende accepteret af begge parter.

Danmark – såvel som det øvrige EU – betragter den såkaldte sikkerhedsmur, som Israel er ved at opføre, som værende i strid med international lov, idet den i vidt omfang er placeret på territorium, besat af Israel i 1967, og således kan komme til at præjudicere fremtidige forhandlinger om grænser.

Danmark er imod enhver form for bosættelser i de besatte områder (herunder udvidelse af eksisterende og etablering af nye), idet de er i klar strid med den 4. Genève-konvention.

Danmark lægger vægt på, at Israel medvirker til, at den nuværende vanskelige økonomiske situation i de palæstinensiske områder forbedres, bl.a. ved at tillade fri bevægelighed for personer og varer. Samtidig lægges der fra dansk side vægt på, at det sikres, at humanitær og anden bistand ikke hindres af israelske afspærringer.

Danmark og EU har hilst den israelske tilbagetrækning fra Gaza velkommen men har samtidig givet udtryk for bekymring over de palæstinensiske militsgruppers fortsatte raketangreb fra Gaza med israelske gengældelsesaktioner til følge. Danmark og EU er fortsat af den opfattelse, at alene direkte forhandlinger mellem parterne kan føre til målet om en varig to-stats løsning.

Efter dannelsen af den Hamas-ledede palæstinensiske regering i marts d.å. har EU og Kvartetten opstillet 3 krav om, at Hamas skal fraskrive sig voldsanvendelse, anerkende Israels ret til at eksistere og acceptere indgåede fredsaftaler. Som konsekvens af den manglende opfyldelse heraf har EU midlertidigt suspenderet den direkte bistand til den palæstinensiske regering. Bistand uden om de palæstinensiske myndigheder til afhjælpning af den palæstinensiske befolknings basale behov fortsætter.

c. Andre lande.

Andre landespørgsmål, som kan tænkes at blive rejst under konferencen, er f.eks. Hviderusland, og Colombia.

Disse spørgsmål vil som regel blive rejst i Applikationskomitéen (jf. ovenfor), hvor der hvert år udvælges ca. 25 individuelle sager på landeniveau. Den danske holdning hertil vil blive koordineret i kredsen af EU-medlemslande samt nordiske lande, ligesom eventuelle indlæg på Konferencen om disse lande vil være i form af fælles EU- eller nordiske indlæg.

4. BAGGRUND.

a. Den Internationale Arbejdsorganisation.

Den Internationale Arbejdsorganisation (ILO) oprettedes i 1919 med det formål at fremme social retfærdighed og arbejde for en forbedring af arbejdsforholdene verden over. ILO er en særorganisation under FN, og organisationen talte i marts 2005 178 medlemslande. ILO opererer med en unik trepartsstruktur, hvor repræsentanter for arbejdere og arbejdsgivere fungerer på lige fod med regeringer.

Hvert år i juni afholdes Den Internationale Arbejdskonference med deltagelse af alle ILOs medlemslande. Arbejdskonferencen er ILOs øverste organ. Hver delegation består af repræsentanter for regeringen, arbejdstagerne og arbejdsgiverne. En særlig komite ("credentials-komitéen") sikrer, at der reelt er tale om uafhængige partsrepræsentanter.

ILO ledes af en generalsekretær, der vælges af Styrelsesrådet for 5 år ad gangen. Den nuværende generalsekretær er chileneren Juan Somavia, der i 2003 blev genvalgt til en 2. periode i stillingen (2004-2008). Se i øvrigt oven for under pkt. 2a vedr. generalsekretærens mulighed for genvalg til en 3. periode. Generalsekretæren varetager sammen med Sekretariatet den daglige ledelse af ILO og rapporterer hvert år til Arbejdskonferencen.

Styrelsesrådet består af 56 medlemmer (28 regeringsrepræsentanter (medlemslande), 14 arbejdstagerrepræsentanter og 14 arbejdsgiverrepræsentanter) og mødes tre gange årligt (marts, juni og november). Styrelsesrådet har til opgave at fastlægge ILOs overordnede politik, at vedtage dagsordenen for den årlige Arbejdskonference, at fastlægge ILOs budget samt at vælge generalsekretæren. Der er tradition for et nordisk rotationsprincip i Styrelsesrådet; Danmark var således medlem fra 1999-2002, og Norge har været medlem fra 2002-2005. Finland blev i 2005 valgt ind i Styrelsesrådet for en 3-årig periode.

b. ILOs mandat.

Den Internationale Arbejdskonference har til opgave, at:

- Vedtage internationale arbejdsstandarder i form af konventioner og henstillinger.
- Overvåge anvendelsen og implementeringen i medlemslandene af de vedtagne konventioner og henstillinger. Dette foregår i praksis ved, at medlemslandene hvert år rapporterer til ILO.
- Gennemgå den globale rapport, der (siden 1998) hvert år laves af ILOs Sekretariat om fundamentale arbejdstagerrettigheder.
- Fungere som et diskussionsforum for sociale og arbejdsmæssige spørgsmål. I de senere år har Konferencen bl.a. diskuteret emner som globalisering, anstændigt arbejde (decent work), fremme af beskæftigelse og social retfærdighed i en global økonomi.
- Vedtage retningslinier for ILOs generelle politik og aktiviteter i fremtiden.
- Vedtage ILOs arbejdsprogram og budget (hvert andet år). ILOs arbejde finansieres af medlemslandene.

ILO formulerer således internationale arbejdsstandarder i form af konventioner og henstillinger – og det er herefter op til medlemsstaterne selv at ratificere konventionerne. Bestemmelserne om arbejdsforhold har oftest karakter af minimumsstandarder.

c. ILO-konventioner og henstillinger.

Siden oprettelsen i 1919 har ILO vedtaget 185 konventioner om en bred vifte af emner samt 195 henstillinger. 8 konventioner har status af *grundlæggende ILO-konventioner om principper og rettigheder på arbejdsmarkedet*.

- Konvention nr. 29 om tvangsarbejde (1930).
- Konvention nr. 87 om organiseringsfrihed (1948).
- Konvention nr. 98 om kollektiv forhandling (1949).
- Konvention nr. 100 om ligeløn (1951).
- Konvention nr. 105 om afskaffelse af tvangsarbejde (1957).
- Konvention nr. 111 om diskrimination i ansættelse (1958).
- Konvention nr. 138 om minimumsalder (1973).
- Konvention nr. 182 om de værste former for børnearbejde (1999).

ILOs konventioner er ligesom andre FN-konventioner kun bindende for de medlemslande, der vælger at ratificere dem. Når et medlemsland har ratificeret en ILO-konvention, skal der regelmæssigt rapporteres til ILO om anvendelse af konventionen. ILOs henstillinger er ikke juridisk bindende for medlemslandene, men fungerer som retningslinier for national handling.

d. Danmark og ILO, ratificerede konventioner og henstillinger.

Danmark har været medlem af ILO siden oprettelsen i 1919. Til dato har Danmark ratificeret 69⁴ af ILOs i alt 185 konventioner. Danmark betalte i 2005 ca. 2,4 mio. US\$ i medlemsbidrag til ILO. Derudover yder Danmark et frivilligt årligt bidrag på ca. 3,5 mio. US\$ til ILO.

Arbejdskonferencens dagsordenspunkter drøftes nationalt med arbejdsmarkedets parter (i det faste ILO-udvalg, der mødes mindst 3 gange årligt). Dansk Arbejdsgiverforening, Kommunernes Landsforening, LO, FTF og AC er repræsenteret i ILO-udvalget. Derudover foregår der uformel koordinering på nordisk regeringsplan (nordiske ILO-samrådsmøder). Afhængig af dagsordenens emner koordineres der på EU-niveau i Rådets arbejdsgruppe for sociale spørgsmål.

I forhold til EU er ILO repræsenteret ved et "Liaison Office" i Bruxelles, og repræsentanter for EU-kommissionen deltager som observatører i Den Internationale Arbejdskonference. Desuden står det aktuelle EU-formandskab i Genève under Arbejdskonferencen for en omfattende koordination af EU-landenes holdninger.

Beskæftigelsesministeriet rapporterer hvert år efter Arbejdskonferencen til Folketinget i form af en beretning.

---

⁴ Grundlæggende konventioner: 29, 87, 98, 100, 105, 111, 138 og 182. Kernekonventioner: 81, 122, 129 og 144. Andre konventioner: 2, 6, 8, 9, 11, 12, 14, 16, 18, 19, 21, 27, 42, 52, 53, 73, 80, 88, 92, 94, 102, 106, 108, 115, 116, 118, 119, 120, 126, 130, 133, 134, 135, 139, 141, 142, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 155, 159, 160, 163, 167, 169 og 180. Opsagte konventioner: 5, 7, 15, 32, 58, 62, 63 og 112.

e. Dansk programsamarbejde med ILO.

Støtten til ILO på 20 mio. danske kroner årligt er nu fokuseret på de to områder, som afspejler regeringens politiske prioriteter – bekæmpelse af børnearbejde og støtte til oprindelige folk – samt i lidt mere begrænset omfang metodeudvikling med hensyn til indarbejdelse af beskæftigelseshensyn i de nationale fattigdomsstrategier (PRSP). Med denne prioritering fokuseres støtten på de fattigste og mest udsatte befolkningsgrupper. Samtidig er det de indsatsområder, hvor ILO har haft mest gennemslagskraft både i de nationale udviklingsprocesser og i forhold til den internationale udviklingsdagsorden.

Bidraget i den nuværende aftale for 2006, som endnu ikke er underskrevet, er fordelt på følgende måde på de 3 tematiske prioritetsområder:

- Bekæmpelse af børnearbejde: 55%.
- Oprindelige folk: 35%.
- Integrering af decent work-agendaen i PRSP: 10%.

ILO har udtrykt ønske om primært at fortsætte med støtten til de nuværende policy-områder/programmer i 2006-07 af hensyn til at konsolidere programmerne.

I overensstemmelse med en beslutning, truffet i ILOs Styrelsesråd i marts måned sidste år og efter opfordring og ønske fra ILO, bør det i alle donoraftaler fremover tilstræbes at indarbejde bestemmelser om mainstreaming af ligestilling i alle programmer/aktiviteter omfattet af aftalen. Derfor vil Danmark i en kommende ramme for 2006-07 understøtte ovennævnte styrelsesrådsbeslutning ved at indbygge mainstreaming-elementet i aftalen. Dette vil også være i overensstemmelse med overordnede danske udviklingspolitiske prioriteter.

Man opretholder derfor den nuværende fordelingsnøgle, dog således at 5% af den totale programallokering overføres til ligestillingsaktiviteter. 2/3 af de 5 % vil forblive hos de respektive projekter. Den resterende 1/3 vil skulle allokere til Bureauet for ligestilling (Bureau for Gender Equality) til brug for teknisk støtte og vidensdeling vedrørende ligestillingstiltag i projekterne. En sådan mekanisme vil sikre, at mainstreaming-dimensionen bliver gennemført i praksis, og at rapportering og good practices bliver monitoreret i overensstemmelse med ovennævnte styrelsesrådsbeslutning.

Med henblik på at styrke ”treparts-elementet” i aftalen, som ønsket af arbejdsmarkedets parter, er det i aftalens annex 2 om policypapirer, tilføjet at det specifikt skal fremgå, hvordan trepartsaktiviteter indgår i programmet (”how the programme is intended to work with mainstreaming of tripartism”). Ligeledes bør ILO rapportere herom i technical progress reports (jf. aftalens annex 3), f.eks. ”the progress report will assess how tripartism has been mainstreamed into the activities”.

5. DELEGATIONEN.

a. Regeringsdelegation.

Beskæftigelsesministeren deltager i Arbejdskonferencen den 6.-7. juni 2006. Ministerens delegation består af departementschef Bo Smith, pressechef Charlotte Boline Jepsen, ministersekretær Annemette Juul Jørgensen og kontorchef Jonas Bering Liisberg.

Regeringsrepræsentanter og rådgivere:

Efter særlig aftale er ambassadør Marie Louise Overvad fra FN-Missionen i Genève **delegationsleder**.

Fuldmægtig Rikke Maria Harhoff, Beskæftigelsesministeriet, regeringsrepræsentant og stedfortrædende delegationsleder.

Fuldmægtig Barbara Spanò, Beskæftigelsesministeriet, rådgiver og stedfortrædende regeringsrepræsentant.

Attaché Lene Wang Kristensen, FN-Missionen i Genève, rådgiver og stedfortrædende regeringsrepræsentant, deltager i Komitéen om Teknisk Samarbejde.

Specialkonsulent Annemarie Knudsen, Arbejdstilsynet, rådgiver, deltager i Arbejds miljøkomitéen.

Specialkonsulent Susanne Christensen, Beskæftigelsesministeriet, rådgiver, deltager i komitéen om Arbejdsforholdet.

Praktikant Morten Thoft Korslund, FN-Missionen i Genève, bistår regeringsdelegationen.

b. Arbejdstagerdelegation.

Arbejdstagerrepræsentant: International konsulent John Svenningsen, LO, deltager i Plenarforsamlingen og Komitéen om Teknisk Samarbejde.

Stedfortrædende arbejdstagerepræsentant: LO-sekretær Marie-Louise Knuppert, LO, deltager i Plenarforsamlingen den 6.-9. juni.

Rådgivere (arbejdstagersiden):

Konsulent Poul Schøning, LO, deltager i Arbejds miljøkomitéen.

Faglig Sekretær Jens Wiene, FTF, deltager i Applikationskomitéen.

Advokat Jørgen Rønnow Bruun, LO, deltager i Applikationskomitéen.

Advokat Ane Kristine Lorentzen, LO, deltager i komitéen om Arbejdsforholdet.

Andre arbejdstagerdeltagere:

Formand Hans Jensen, LO, vil overvære Konferencen i en kortere periode.

Formand Bente Sorgenfrey, vil overvære Konferencen i en kortere periode.

Direktør Jens Kragh, FTF, vil overvære Konferencen i en kortere periode.

c. Arbejdsgiverdelegation.

Arbejdsgiverrepræsentant: Ansættelsesretschef Flemming Dreesen, Dansk Arbejdsgiverforening, deltager i Applikationskomitéen og Komitéen om Arbejdsforholdet.

Stedfortrædende arbejdsgiverrepræsentant: Chefkonsulent Henning Gade, Dansk Arbejdsgiverforening, deltager i Komitéen om Teknisk Samarbejde.

Rådgivere (arbejdsgiversiden):

Chefkonsulent Sven-Peter Nygaard, Dansk Arbejdsgiverforening, deltager i Arbejds miljøkomitéen.

Chefkonsulent Henrik Schilder, Kommunernes Landsforening, deltager i Applikationskomitéen, fra den 1. til den 14. juni.

Andre arbejdsgiverdeltagere:

Administrerende direktør Jørn Neergaard Larsen, Dansk Arbejdsgiverforening, vil overvære Konferencen i en kortere periode.

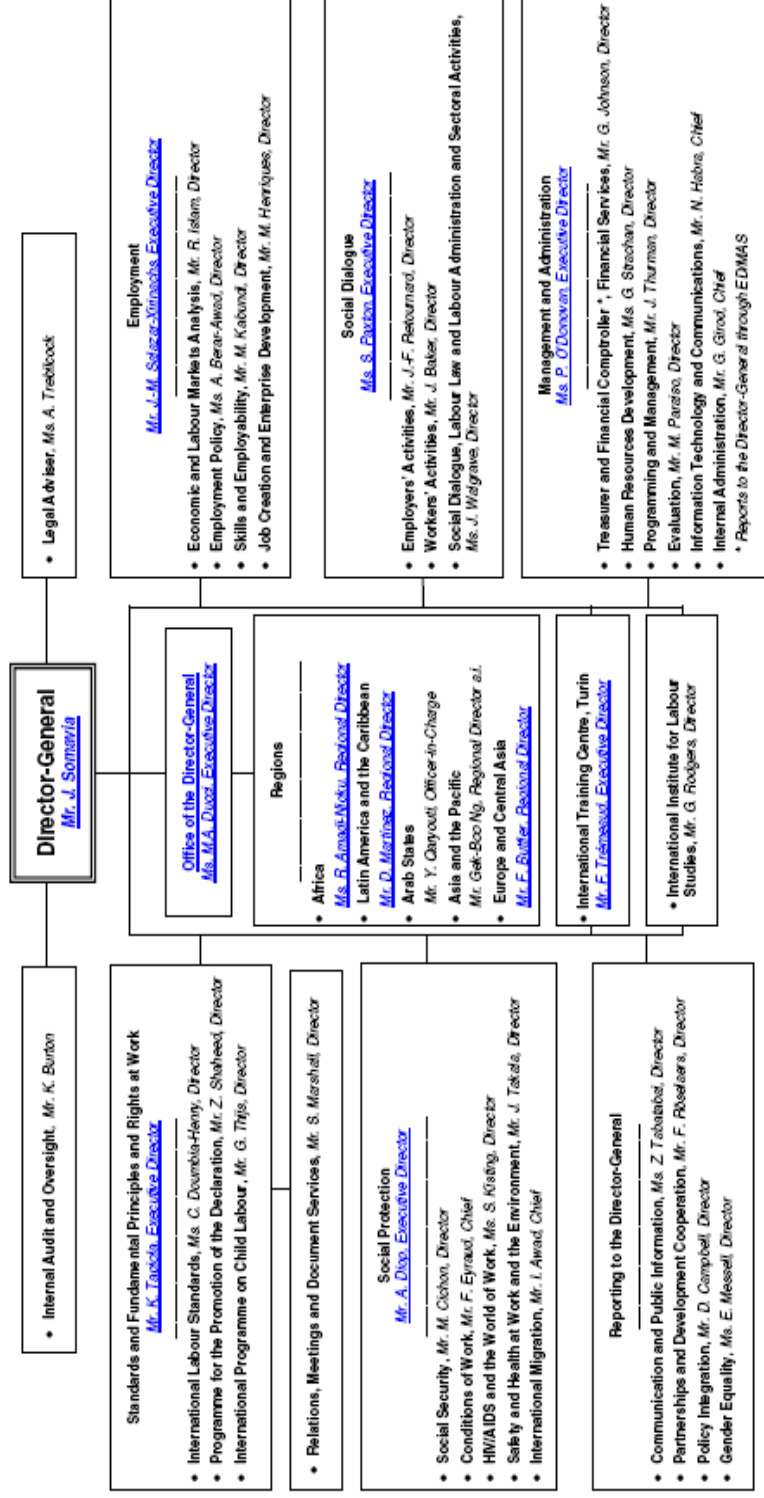
Vicedirektør Jørgen Rønne, Dansk Arbejdsgiverforening, vil overvære Konferencen i en kortere periode.

d. Folketingsmedlemmer.

Fra Folketinget deltager Marion Pedersen (V) og Bent Bøgsted (DF) den 6. og 7. juni.

Bilag 1 ILO-organisationsdiagram.

International Labour Office Senior Management Structure

Last update: 6 April 2006

Kilde: <http://www.ilo.org/public/english/bureau/dgo/staff/ilostructure.pdf>

Bilag 2 Oversigt over dansk personale i ILO.

Pr. 10. maj 2006 er 7 danskere ansat i AC-personalegruppen under ILOs faste budget (heraf 2 fastansatte). Herudover er der ansat en dansker i en højere ledende stilling (fastansat) samt en på sekretærniveau. Udover det faste budget er der ansat 8 eksperter i tidsbegrænsede stillinger. Af de i alt 16 danske ILO-ansatte arbejder 6 personer i Genève-hovedkvarteret.

ILO har en målsætning om 33 % kvinder i stillinger på øverste AC-niveau. Pr. 31. december 2005 var 29,2 % af disse stillinger besat af kvinder, sammenlignet med 27,8 % ved udgangen af 2004. Den samlede kvindelige andel af AC-personalegruppen i ILO var 38,9 % (mod 37,9 % i 2004).

Efternavn	Fornavn	Køn	Stillingskategori	Kontrakt	Enhed	Arbejdssted
Personale ansat på det faste budget						
HENRIQUES	Michael	M	D 1	Direktør	Fastansat	EMP/ENT Genève HQ
KJELDGAARD	Rie Vejs	K	P 5	AC-niveau	Fastansat	SRO-New Delhi New Delhi
PETERSEN	Sten	M	P 5	AC-niveau	Tidsbegrænset	SRO-Moscow Moskva
SORENSEN	Jan	M	P 5	AC-niveau	Fastansat	CODEV Genève HQ
STAERMOSE	Tine	K	P 5	AC-ekspert	Tidsbegrænset	ILO-Colombo Colombo
CHRISTENSEN	Ingrid	K	P 4	AC-niveau	Tidsbegrænset	SRO-New Delhi New Delhi
MOLLER	Niels-Henrik	M	P 3	AC-niveau	Tidsbegrænset	ACT/EMP Genève HQ
DYRBERG	Mariela	K	G 3	General Services	Tidsbegrænset	TRAVAIL Genève HQ
Ekspertansatte						
FEIRING	Birgitte	K	P 5	AC-ekspert	Tidsbegrænset	EGALITE Genève HQ
SORENSEN	Bente	K	P 5	AC-ekspert	Tidsbegrænset	SRO-San José San José
WICHMAND	Peter Eric	M	P 5	AC-ekspert	Tidsbegrænset	IPEC Genève HQ
CHRISTENSEN	Jens	M	P 4	AC-ekspert	Tidsbegrænset	ILO-Jakarta Jakarta
KEJSER	Lotte	K	P 4	AC-ekspert	Tidsbegrænset	ILO-Jakarta Jakarta
KOFOED	Niels	M	P 4	AC-ekspert	Tidsbegrænset	SRO-New Delhi Kabul
KROGH-POULSEN	Birgitte	K	P 4	AC-ekspert	Tidsbegrænset	IPEC Lusaka
MORTENSEN	Berit	K	P 3	AC-ekspert	Tidsbegrænset	SKILLS Bangkok

Bilag 3 ILOs strategiske mål.

ILOs program for 2006-07 er centreret omkring 4 strategiske mål:

- *Social dialog*: Målet er at styrke trepartssamarbejdet gennem inddragelse af de sociale parter og regeringsinstitutioner. Social dialog dækker alle former for forhandling eller udveksling af synspunkter mellem regeringer, arbejdstagere og arbejdsgivere i relation til økonomisk og social politik. En lang række af ILOs konventioner er relevante for dette strategiske mål: Konvention nr. 11, 84, 87, 98, 135, 141, 144, 151 og 154.
- *Social beskyttelse*: Målet er at sikre social sikkerhed og ordentlige arbejdsforhold for alle som en del af ”*The Global Campaign on Social Security and Coverage for All*”, der blev lanceret i 2001 som en reaktion på, at kun hver 5. person verden over er omfattet af sociale beskyttelsesordninger.
- *Beskæftigelse*: Målet er at skabe lige muligheder for mænd og kvinder, herunder øget jobskabelse, støtte til beskæftigelsespolitik samt opbygning af større viden og bedre færdigheder. Her arbejdes især ud fra konvention nr. 122 fra 1964 om Beskæftigelsespolitik.
- *Normskabelse om fundamentale principper og rettigheder i arbejde* er ILOs mest centrale strategiske målsætning. Det handler om at udvikle og realisere normer og standarder for alle former for arbejde, og herunder er der særligt fokus på børnearbejde, tvangsarbejde, foreningsfrihed og diskrimination. ILO vedtog i 1998 ”*The Declaration on Fundamental Principles and Rights at Work*” som en hjælp i arbejdet mod dette mål.

Bilag 4 Omtalen af Danmark i Ekspertkomitéens rapport.

ILOs Ekspertkomité's rapport for 2006 omtaler Danmark tre steder:

- *Konvention 87 om foreningsfrihed og retten til at organisere sig:* Side 82 i Ekspertkomitéens rapport.
Komitéen noterer, at regeringens rapport for 2005 ikke er modtaget og gentager derfor sin tidligere observation om, at regeringen skal oplyse om de forholdsregler, der er taget for at sikre, at danske fagforeninger kan repræsentere alle deres medlemmer, der sejler under dansk flag, uanset om disse har dansk bopæl eller ej.
- *Konvention 98 om retten til at organisere sig og føre kollektive forhandlinger:* Side 82-83 i Ekspertkomitéens rapport.
Komitéen noterer, at regeringens rapport for 2005 ikke er modtaget og gentager derfor sin tidligere observation om, at regeringen skal oplyse om de forholdsregler, der er taget eller som forudses taget for at ændre §10 i lov nr. 408 (Loven om Dansk Internationalt Skibsregister, DIS), således at danske fagforeninger kan repræsentere alle deres medlemmer, der sejler under dansk flag, uanset om disse har dansk bopæl eller ej, i kollektive forhandlingsprocesser. Komitéen beder ligeledes regeringen oplyse om de diskussioner, der har fundet sted med arbejdsmarkedets parter om sammenkædningsreglen.
- *Konvention 169 om indfødte folk og stammefolk i selvstændige stater:* Side 454-455 i Ekspertkomitéens rapport.
Komitéen noterer den information, som regeringen tidligere har angivet vedr. Thulesagen og beder om at blive holdt underrettet om evt. ny udvikling, herunder mht. fremtidig anvendelse af Thulebasens område. Komitéen angiver endelig, at man vil kontakte regeringen i forhold til andre spørgsmål.

ILO har over for Beskæftigelsesministeriet uddybende oplyst, at Komitéen ønsker om mere information om den grønlandske retskommission og om selvstyrekommissionen i den næste rapport.

Ekspertkomitéens rapport kan i øvrigt læses på:

<http://www.ilo.org/public/english/standards/relm/ilc/ilc95/pdf/rep-iii-1a.pdf>

Bilag 5 Beskæftigelsesministerens brev til ILOs generaldirektør vedr. Burma

Det nedenstående brev blev sendt til ILOs generalsekretær i oktober 2005:

Mr Juan Somavia
Director-General
The International Labour Office

Dear Mr Somavia

Reference is made to your letter dated 21 April 2005 in which you invite the Danish Government to undertake a review of our relations with Burma and to report back to the ILO Governing Body.

We understand that this initiative was agreed upon by the Governing Body of the ILO at its 292nd Session.

I am pleased to inform you that Denmark fully supports the resolution of the General Conference of the International Conference of the International Labour Organisation adopted in June 2000. Denmark furthermore shares the feeling that the “wait-and-see” approach with respect to Burma unfortunately appears to have produced too few results on the ground.

I enclose a memorandum in which you will find a review of the Danish Government’s relations with Burma as well as information on the common EU approach.

As requested the Danish Government has brought your letter to the attention of the Danish workers’ and employers’ organisations. The letter and its appendices have been distributed to the members of the permanent Danish ILO Committee (Danish Employers’ Confederation, Local Government Denmark, the Danish Confederation of Trade Unions, the Salaried Employees’ and Civil Servants’ Confederation and the Danish Confederation of Professional Associations).

In the letter to the Committee the Danish Government recommended that the permanent ILO-Committee reiterates its 2001 appeal to Danish companies to review any co-operation with Burma in the light of the situation in the country.

All social partners in the Committee have informed the Government that they at present have no relations to Burma, and that they, like the Government, support the reiteration of the 2001 recommendation to Danish companies to avoid relations with Burma that directly or indirectly involve use of forced labour.

The Danish Government looks forward to the report on action taken by the constituents

Our Ref.

7221-0005

Your Ref.

ACD 14-47-3-167-VHLT

Enclosure

1

prepared for the November session of the Governing Body.

Yours sincerely

Claus Hjort Frederiksen

Det nedenstående annex var vedlagt beskæftigelsesministerens brev:

Review on Denmark's and EU's relations with Burma

General review

Denmark's position on Burma is clear: we oppose the illegal military regime in Rangoon and its continuing serious violations of human rights, including the failure to take action to eradicate the use of forced labour in accordance with the recommendations of the International Labour Organisation. At the same time we are seeking to promote respect for human rights and national reconciliation and democracy in Burma.

Bilateral relations

Besides being actively involved in the formulation of the EU's policy with Burma, Denmark has in its bilateral contacts - especially with Asian countries - spoken for the respect for human rights, national reconciliation and democratisation in Burma. Moreover, the Danish Ministry of Foreign Affairs advises Danes not to travel to Burma.

Besides humanitarian assistance to Burmese refugees in Thailand, Denmark has funded important activities in support of the democratic forces in Burma – mainly through Danish and local NGOs. The assistance includes, among others, activities that seek to eradicate the system of forced or compulsory labour.

Thus, within the past twelve months Denmark has funded a) the *Irrawaddy Magazine* which carries articles on human rights in Burma; b) the *Centre for Humanitarian Dialogue* which serves as a focal point for the UN Secretary General's Special Representative to Burma and also assists the local ILO office; c) a *local labour organisation* that seeks to document cases of forced labour; and d) *Young Scholar Forum* which has undertaken a study on 'Coping mechanisms for communities under forced labour practices.'

Denmark's trade with Burma is limited and has declined in recent years. Imports from Burma decreased by 24 percent from 2003 to 2004 (from DKK 108 million to DKK 82 million); similarly, exports to Burma declined from DKK 7.3 million in 2003 to DKK 7.0 million in 2004.

EU approach

Denmark's relations with Burma take place within the framework of the EU Common Position. The Common Position was introduced in 1996 and comprises a mixture of targeted sanctions and assistance. In 1997 the EU suspended Burma from its Generalised System of Preferences (GSP). The EU tightened its measures against the military regime in October 2004 revising its Common Position which, in addition to the existing measures, now includes an expansion of the visa ban list, and the prohibition of the EU registered companies or organisations for making financial loans or credit available to, and on acquiring or extending a participation in, named State-owned enterprises. The sanctions may be suspended in the case of a substantial improvement in the overall political situation in Burma.

The EU Common Position also includes humanitarian assistance to help the needs of the poorest in Burma, in particular in the areas of health, education and community development.

The EU has in international fora repeatedly criticized the lack of democracy and the serious violations of human rights in Burma, including the use of forced labour. The latest EU initiative was the EU sponsored resolution on the situation of human rights in Burma for the 60th UN General Assembly.

The EU Common Position on Burma/Myanmar was first adopted in October 1996. It confirmed previously imposed EU sanctions - an arms embargo imposed in 1990, the suspension of defence co-operation in 1991 and the suspension of all bilateral aid other than strictly humanitarian assistance - and introduced a visa ban on members of the military regime, members of the government, senior military and security officers and members of their families. It also suspended high-level governmental visits to Burma/Myanmar.

Separately, GSP privileges were withdrawn from Burma/Myanmar in 1997 due to that country's forced labour practices. In addition, the EU has decided that Burma/Myanmar is not eligible to benefit from the "Everything but Arms" trade and development initiative. The 1996 Common position was strengthened in October 1998, by widening the visa ban on Burmese officials. In April 2000, the Council (a) added an export ban of any equipment that might be used for internal repression or terrorism, (b) published the list of persons affected by the visa ban, and (c) imposed a freeze on the funds held abroad by the persons named in the list. At the same time, the Council reiterated its desire to establish a meaningful political dialogue with the SPDC and indicated that the visa ban for the Burmese Foreign Minister might be waived where this would be in the interest of the EU. In 2003, the Common Position was strengthened once again through an extension of the scope of existing sanctions (to target more persons linked to the economic and/or political activities of the SPDC under the visa ban and asset freeze, and by amending and strengthening the arms embargo).

On 26 April 2004, the EU Common Position on Burma/Myanmar was extended by the Council in view of the military regime's failure to make any significant progress in normalising administration of the country and addressing any of the EU's concerns as regards human rights in Burma/Myanmar. On 3 September 2004 EU Foreign Ministers agreed to Burma/Myanmar participation in the ASEM Summit on a level below Head of State/Government (FM). At this time, Ministers decided that further sanctions against the military regime would be implemented

if it failed to release Aung San Suu Kyi and open the National Convention to NLD participation in advance of Burma/Myanmar's accession to the Asia-Europe Meeting (ASEM) in October 2004. As the military regime failed to meet these demands on time, the Council agreed on 25 October 2004 to revise the Common Position and to further tighten sanctions on Rangoon. Specifically, the visa ban on senior military officials travelling to the EU has been extended to cover all officers holding the rank of Brigadier General or higher while new restrictions have been authorised to prohibit EU companies from investing in Burmese state-owned enterprises.

The Common Position was renewed for one year on 25 April 2005. No changes were introduced in the main text but children below eighteen years were removed from Annex I and a revision of Annex II was undertaken.

Bilag 6 Rapporteringsoversigt for danske rapporter til ILO.

Rapporteringsoversigt 2006-08			
Konvention nr.	Titel	Rapp.år	Evt. bemærkninger
6	Unge menneskers anvendelse til natarbejde i industrien	2006	Regelmæssig rapport
11	Landarbejderes forenings- og organisationsret	2006	Regelmæssig rapport
12	Landarbejderes forsikring mod følger af ulykkestilfælde	2006	Regelmæssig rapport
14	Ugentlig hviledag i industrielle virksomheder	2008	Regelmæssig rapport
19	Ligeberettigelse for inden- og udenlandske arbejdere i henseende til erstatning i anledning af ulykkestilfælde indtrufne under arbejdet	2006	Regelmæssig rapport
29	Tvungen eller pligtmæssigt arbejde	2006 2008	Regelmæssig rapport Regelmæssig rapport
42	Erstatning for erhvervssygdomme (revideret)	2006	Regelmæssig rapport
52	Årlig ferie med løn	2008	Regelmæssig rapport
81	Arbejdstilsyn inden for industri og handel	2006 2008	Regelmæssig rapport Regelmæssig rapport
87	Foreningsfrihed og beskyttelse af retten til at organisere sig	2005 2007	<i>Ikke rapporteret i 2005</i> Regelmæssig rapport
94	Arbejds klausuler i offentlige kontrakter	2006	Regelmæssig rapport
98	Retten til at organisere sig og føre kollektive forhandlinger	2005 2007	<i>Ikke rapporteret i 2005</i> Regelmæssig rapport
100	Lige løn til mandlige og kvindelige arbejdere for arbejde af samme værdi	2007	Regelmæssig rapport
102	Minimumsnormer for social tryghed	2006	Regelmæssig rapport
105	Afskaffelse af tvangsarbejde	2006 2008	Regelmæssig rapport Regelmæssig rapport
106	Ugentlig fritid i handels- og kontorvirksomheder	2008	Regelmæssig rapport
111	Forskelsbehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv	2007	Regelmæssig rapport
118	Ligestilling af ind- og udlændinge i henseende til social tryghed	2006	Regelmæssig rapport
122	Beskæftigelsespolitik	2007	Regelmæssig rapport
126	Opholdsrum i fiskerifartøjer	2006	Regelmæssig rapport
129	Arbejdstilsyn i landbruget	2006 2008	Regelmæssig rapport Regelmæssig rapport
130	Læge- og hospitalsbehandling og dagpenge under sygdom	2006	Regelmæssig rapport
133	Skibsmandskabets opholdsrum	2005	<i>Første rapport – ikke rapporteret i 2005</i>
138	Mindstealder for adgang til beskæftigelse	2006 2008	Regelmæssig rapport Regelmæssig rapport
141	Landbrugsorganisationer og deres rolle i den økonomiske og sociale udvikling	2006	Regelmæssig rapport
142	Erhvervsvejledning og erhvervsuddannelse	2008	Regelmæssig rapport
144	Tresidede forhandlinger til fremme af	2007	Regelmæssig rapport

	gennemførelsen af ILO-standarder		
149	Sygeplejepersonalets beskæftigelse samt arbejds- og levevilkår	2008	Regelmæssig rapport
152	Sikkerhed og sundhed i forbindelse med havnearbejde	2007	Regelmæssig rapport
169	Indfødte folk og stammefolk i selvstændige stater	2008	Regelmæssig rapport
180	Søfarendes arbejdstid og bemanning af skibe	2005	<i>Første rapport – ikke rapporteret i 2005</i>
182	Forbud mod og omgående indsats for afskaffelse af de værste former for børnearbejde	2006	Regelmæssig rapport